

FAMILIE POELMAN NEEMT LANDGOED BORNRIF OVER

“Een droom die we waarmaken”

Familie waren ze al, nu zijn ze ook zakelijk met elkaar verbonden. Arjen en Francis Poelman en hun zonen Sem en Daniël hebben samen Landgoed Bornrif overgenomen. “We weten precies wat we aan elkaar hebben en hebben honderd procent vertrouwen in elkaar.”

Daniël, Arjen, Francis en Sem Poelman voor de stolp van Landgoed Bornrif aan het Meenterglop.

Van een saal bestaan is bij de familie Poelman geen sprake. Arjen heeft als manager en beheerder een afwisselende carrière doorlopen en onlangs zijn baan als hoofd Frontoffice & Horeca bij TESO veruld voor die van parkmanager bij Camping Loodsmansduin. Het uiteenlopende werk bracht hem, echtgenote Francis en hun zonen Sem en Daniël naar verschillende plaatsen in het land. Maar toch vooral naar Texel, waar ze zich het meest thuisvoelen en niet meer weg willen. Francis werkt graag met mensen; zonen Sem en Daniël werken beiden in de horeca en zijn enthousiaste karters. Samen zijn ze nu eigenaar van Landgoed Bornrif aan het Meenterglop bij De Koog.

Landgoed Bornrif

De circa honderd jaar oude stolp en de bijgebouwen staan er wat verschoolen bij. Op het eerste gezicht zou je niet denken dat hier een omvangrijk logiesbedrijf is gevestigd. Een groepsaccommodatie voor 31 personen, in de stolp een familiehuis voor maximaal twaalf personen, een appartement voor vijf personen en een bed & breakfast. Met omliggende landerijen samen 1,9 hectare grond. Uitgestrekt en veelomvattend. En met een bijzondere naam. Francis: “Bornrif is een zandplaat tussen Ameland en Terschelling en de naam van de vuurtoren van Ameland. We vonden het best een aparte naam en hebben ons afgevraagd: ‘Wat gaan we ermee doen?’ Als je het er met mensen over hebt, dan kent iedereen het. Als manege.” Arjen wijst naar een perceel achter het woonhuis: “Wij hebben geen paarden, maar je kunt aan het gras nog zien waar de paardenbak is geweest.” Sem: “We wilden de naam niet loslaten. Door de ligging en de grootte vonden we Landgoed Bornrif heel toepasselijk.” Arjen groeide op in Groningen, Francis

komt uit Roden. Ze ontmoetten elkaar op het Hunzeparck in Gasselternijveen. Hij was daar beheerder, zij volgde een opleiding aan de Pabo en werkte 's zomers op de receptie en deed recreatiewerk. Inmiddels is dat alweer 31 jaar geleden; het stel was onlangs 23 jaar getrouwd.

Arjen: “Toen ik een vacature las voor een jonge energieke bedrijfsleider voor camping Kogerstrand, keken Francis en ik el-

en receptie. Het liep anders dan gedacht. Ontzettend druk en lange dagen. Mijn contact met Francis verliep in die tijd via sms... Het pakte voor ons niet goed uit. Bovendien aardden wij niet goed beneden te rivieren.” Terug naar Texel. “Ik werd manager van Kustpark Texel van Roompot, Francis werkte, zoals vaker in parken die ik beheerde, op de receptie. Dat heb ik een jaar

zit tegenover een team.” Sem: “Drie jaar geleden zijn we een racesteam voor Endurance karten begonnen.”

Bij endurance-karten rijden ze wedstrijden van vier tot acht uur, waarbij Daniël en Sem elkaar als coureur afwisselen.” Sem: “Papa is coach en zorgt voor de mentale support.” Arjen: “Ik maak een strategie, zorg voor de catering en verleen hand- en spandiensten.” Sem: “Hij houdt ons goed in de gaten, zorgt ervoor dat we op tijd te drinken krijgen en helpt met het onderhoud en allerlei andere zaken.” Arjen: “Ik haal en breng ze ook naar wedstrijden in het land.”

Bloedfanatiek

Daniël: “We rijden op allerlei circuits. Van een boerenbaan in Vliederveen tot een professioneel circuit in Spa-Francorchamps. We rijden in Berghem en ook in Assen. Bij endurance starten gelijkijdig zo'n zestig karts. Het is hobby, maar we zijn bloedfanatiek.”

Snelheden lopen hoog op, tot zo'n 95 kilometer per uur. Niet geheel zonder risico, zo ondervond Sem een tijdje geleden. Door een mechanisch defect verloor hij de macht over het stuur, vloog hij over de

maakbedrijf) en Bas en Suzan Kruk, ondernemers met wie we bevriend zijn. Zij hebben de juiste stappen gezet. Toen we dat zagen, dachten we: dat kunnen wij ook. We zijn voor een bezichtiging van Bornrif gegaan en hebben Maarten-Jeroen den Boer (van MB Adviesgroep) gebeld en gezegd: ‘Dit is ons plan.’ Met zijn hulp hebben we een bod uitgebracht. Op 5 november was Bornrif in ons bezit.”

Magneet

Samen zijn ze nu eigenaar van het indrukwekkende Landgoed Bornrif. Francis: “De Koog trok als een magneet en we wilden altijd al iets voor onszelf. Dit is een droom die we waarmaken.” Familie waren ze al, nu zijn ze ook zakelijk met elkaar verbonden. Sem: “We weten precies wat we aan elkaar hebben en hebben honderd procent vertrouwen in elkaar.”

Ze gaan de onderneming zelf runnen, naast hun ‘gewone’ werk. Ze hebben de taken verdeeld. Arjen doet de administratie en ander papierwerk. Francis is gastvrouw, verzorgt de wissels en zorgt ervoor dat iedereen zich welkom voelt. “Omgaan met mensen zit in mijn natuur.” Daniël en Sem zorgen ervoor dat de ver-

“We weten wat we aan elkaar hebben en hebben 100 procent vertrouwen in elkaar”

kaar aan: ‘Dat ben ik!’ In 2002 zijn we naar Texel gekomen en ben ik hier als bedrijfsleider aan de slag gegaan. Sem (nu 20) en Daniël (18) zijn hier geboren.”

Lubertischool

Francis, momenteel werkzaam op de Jozefschool, gaf les op de Lubertischool. “Ik had mijn werk in het onderwijs onderbroken en heb dit op Texel weer opgepakt. Bij Theo Habraken heb ik een vrijwillige stage gedaan. Hij heeft mij veel geleerd. ‘Je bent er om leerlingen naar hun kwaliteit te brengen’, zei hij. We gaven les met de deur open, zonder drempel. Iedereen mocht naar binnen kijken. Ik hield van het contact met kinderen en ouders.”

Arjen: “Ik heb het op Kogerstrand ontzettend naar mijn zin gehad, met prettige mensen om mij heen. Maar na vijf jaar was het mooi geweest, ook omdat er in de winter weinig te doen was en er destijds geen ruimte voor ontwikkeling was. Mijn collega Patricia Saal tipte me over een mooie functie in Brabant, in een park van Oostapen Groep”

Arjen: “Drie weken later woonden we op Park Prinsenmeer, waar ik het beheer had over de huisjes, de horeca, het zwembad

gedaan, maar ik mocht daar niet blijven.” De volgende halte was de omgeving van Roden, waar Arjen werd aangesteld als Leisuremanager bij Center Parcs. Francis: “We wilden graag iets voor onszelf, maar dat lukte of paste niet.” Arjen: “In 2011 kwam de vacature van hoofd Robotex (de horeca van TESO, red.) voorbij. Dat werd de derde keer Texel. Toen besloten we om niet meer weg te gaan.”

Camping Loodsmansduin

Het hoofdstuk TESO heeft Arjen na dertien jaar onlangs afgesloten. “Ik ben aangesteld als parkmanager bij Camping Loodsmansduin. Voor mij een gevoel van thuiskomen.” Francis: “Mensen zeggen nu tegen ons: ‘Alles valt bij jullie op zijn plek.’”

Sem volgt bij opleidingscentrum Vonk in Schagen de opleiding tot zelfstandig werkend kok. Hij deed ervaring op bij restaurant Bosq. “Ik heb er bijna vijf jaar gewerkt, veel geleerd en met veel plezier gewerkt. Een hecht team, het voelt als familie.” Sem zit nu in zijn examenjaar en werkt als kok bij restaurant Gusta. “Als eindopdracht moet ik een diner van vijftien gangen maken.”

Broer Daniël volgt de opleiding tot leidinggevend gastheer. Hij deed ook ervaring op bij Bosq en werkt momenteel in restaurant Het Pakhuus. Vermeldenswaard is dat zowel Sem als Daniël bezorger van de Texelse Courant is geweest. En beiden dus bij Bosq hebben gewerkt. Sem: “Toen ik stopte bij de krant, heeft Daniël mijn krantenwijk overgenomen en hij is daarna net als ik bij Bosq gaan werken.” Daniël: “Toen ze bij het restaurant een vaatwasser zochten, ben ik dat gaan doen. Ik werkte met onder anderen Huub Schuilj en Cees Boks. Beide hebben me enthousiast gemaakt voor het werk als gastheer.” Een kok, een gastheer, een manager en een gastvrouw in één gezin. Francis: “Je

“Hostmanship naar hoger niveau brengen en nieuwe doelgroepen hier naartoe halen”

kop en liep hij een breuk in een schouder op.” Een enorme schrik, met name voor zijn ouders. Maar Sem relateert en herstelt inmiddels goed.

Samenwerken

“In zo'n racesteam leer je op een heel andere manier samenwerken dan thuis. Je weet goed wat je aan elkaar hebt. Als we winnen, doen we dat samen en als we verliezen ook.” Francis: “Door het karten hebben ze zichzelf op allerlei manieren verder ontwikkeld, zoals op het gebied van techniek. Ze kijken anders naar dingen.” Sem is blij dat hij geen autotomeur is geworden. “Maar als hobby vind ik het nu leuk om aan karts te sleutelen.” In de keuken van restaurant Bosq, waar hij voor zijn opleiding ervaring opdeed en met veel plezier heeft gewerkt, hoorde Sem dat Bornrif te koop stond. Thuisgekomen trof hij zijn vader in de keuken. En ze: “Moet je zien wat er te koop staat!” Arjen: “We zijn erheen gereden, hebben gekeken en nog eens goed nagedacht.” “We zijn daarbij ook geïnspireerd door wat er in onze omgeving gebeurt. Zoals bij Ester en Dennis Vonk (van het schoon-

schillende gastverblijven tiptop in orde zijn, schoon en netjes. Samen doen ze ook allerlei andere werkzaamheden. In de verblijven, maar ook zeker buiten op het uitgestrekte landgoed hoeven ze zich geen moment te vervelen.

Nu, straks en in de verdere toekomst. Ook daarover is goed nagedacht. Arjen: “We hebben voor Bornrif een langetermijnvisie geschreven. De eerstkomende twee jaar is het alleen hard werken, daarna hopen we er een inkomen uit te kunnen halen.”

Aan ambitie geen gebrek. Arjen: “Landgoed Bornrif biedt volop kansen en mogelijkheden. Als die er niet zouden zijn, zouden we dit niet gedaan hebben. We willen er een mooi recreatief bedrijf van maken, waar we graag groepen en families ontvangen.” Daniël: “Door het *hostmanship* naar een hoger niveau te brengen, willen we er ook nieuwe doelgroepen naartoe halen.” Ze realiseren zich daarbij goed wat hun rol is. Francis: “Uiteindelijk zijn wij er voor de gasten. Dienstbaarheid en gastvrijheid.”

Gerard Timmerman

De familie Poelman bij het woonhuis van Landgoed Bornrif.